Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. - Ὁ κ. Παπανδρέου καταλύει τὴν Δημοκρατίαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἁπλῶς. Καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπισημανθῆ. Ἡ νέα γενεὰ χάνει διαρκῶς περισσότερον τὸ ἔδαφος κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας της. Ἔδαφος εἶναι, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν κυριολεξίαν, ἡ ἑλληνικὴ γῆ. Πρέπει ἡ ψυχή της νὰ συνδεθῆ καὶ πάλιν μὲ τὴν γῆν. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἔργον, τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐκτελέση ὄχι μόνον ὁ διδάσκαλος, ἀλλὰ καὶ ὁ πολιτικός ἡγέτης. Αὐτὸς μάλιστα θὰ ἐμπνεύση καὶ θὰ ἀναμορφώση καὶ τὴν ψυχὴν τῶν διδασκάλων. Διότι καὶ αὐτοί, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὰ πανεπιστήμια ἢ τὰς παιδαγωγικὰς ἀκαδημίας, ἔχουν ἀνάγκην καθοδηγήσεως.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Πῶς, ὅμως, καθοδηγοῦμεν συνήθως ἡμεῖς οἱ πολιτικοὶ τοὺς ὁδηγοὺς τῆς νεότητος; Πῶς καθοδηγοῦμεν γενικώτερον τοὺς δημοσίους λειτουργούς, εἴτε εἶναι διδάσκαλοι, εἴτε δικασταί, εἴτε διοικητικοὶ ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἀποστολῆς ὑπάλληλοι; Παιδεία θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ Πολιτεία εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις της. Καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔχει συλληφθῆ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ συνήθως γίνεται τὸ πᾶν διὰ νὰ χαλάση ὁ χαρακτὴρ τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Δυστυχῶς, καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπρωτοστάτησεν ὁ συμπολίτης μου ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ — εἴτε οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ δικαστικοί, εἴτε οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ἀστυνομικοί, εἴτε οἱ διοικητικοὶ καὶ τεχνικοὶ πάσης κατηγορίας — ἔχουν ἀνάγκην μεγαλυτέρας στοργῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκδηλωθῆ καὶ μὲ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν των. Εἶναι, ὅμως, ἠθικὸν νὰ χρησιμοποιοῦν οἱ πολιτικοὶ ἡγέται τὴν ὥραν τῶν ἐκλογῶν διὰ νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τοῦτο ἢ νὰ ὑπόσχωνται τὴν λύσιν του;

Πέραν τῶν γενικῶν διακηρύξεων βασικῆς προγραμματικῆς μορφῆς, ὅπως ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν σχετικῶς μὲ τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, τίποτε ἄλλο δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τολμήση, σεβόμενος τὸ ἦθος — τὸ ἐν πολλοῖς, εὐτυχῶς, ὑπαρκτὸν ἢ τὸ ζητούμενον — τῶν δημοσίων λειτουργῶν, νὰ πράξη ἢ νὰ ὑποσχεθῆ εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν ὁ πολιτικὸς ἡγέτης, ὁ σεβόμενος καὶ τὸν ἑαυτόν του. Δυστυχῶς, ὁ συμπολίτης μου κ. Παπανδρέου πράττει καὶ λέγει ὅ,τι ἀκριβῶς δὲν ἔπρεπε νὰ πράξη καὶ νὰ εἴπη. Ἐάν, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, ἐκαλεῖτο νὰ κυβερνήση, θὰ εἶχε πλῆρες τὸ ἠθικὸν δικαίωμα — ἀκόμη καὶ τὴν ὑποχρέωσιν — νὰ προχωρήση εἰς τὴν ἱκανοποίησιν μισθολογικῶν αἰτημάτων. Ὁ χρόνος θὰ ἦτο ἀνύποπτος. Δὲν θέλω κἂν νὰ κρίνω, κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν, τὴν ὀρθὴν ἢ μὴ βάσιν, ἐφ' ἧς ἐστήριξεν ὁ κ. Παπανδρέου τὴν ἀπόφασίν του περὶ διπλασιασμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δικαστικῶν καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν πράγματι οἰκονομικῶς δεινοπαθούντων ἐκπαιδευτικῶν. Δὲν θέλω κἂν νὰ ἐξετάσω, ἐὰν ἐπετρέπετο νὰ ἀποσυνδέση τοὺς πανεπιστημιακοὺς διδασκάλους ἀπὸ τοὺς δικαστικοὺς ἢ νὰ παραμελήση κατὰ τρόπον κτυπητὸν τοὺς ἄλλους κλάδους τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Ἀρκοῦμαι νὰ τονίσω, ὅτι διὰ τῶν ἀμελετήτων ἐνεργειῶν του ἀνεστάτωσεν ἔτι μᾶλλον τὸ μισθολόγιον τῶν δημοσίων λειτουργῶν, δημιουργῶν τώρα νέα δυσκολώτατα ζητήματα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ πρὸς συζήτησιν θέμα. Τὸ μέγα ἠθικὸν θέμα εὑρίσκεται ἀλλοῦ.

Ο,ΤΙ ΕΠΡΑΞΕΝ Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΗΘΙΚΩΣ ΜΕΜΠΤΟΝ

Εἶναι βαθύτατα ἀντιπαιδαγωγικόν, εἶναι ἠθικῶς βαρύτατα μεμπτὸν ὅ,τι ἔπραξεν ὁ κ. Παπανδρέου καὶ ὅ,τι, πράξας ὅσα ἔπραξεν, ἠναγκάσθη νὰ εἴπη, ὁμιλῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀδιάφορον, ἐάν, εὐτυχῶς, ὁ στόχος τῶν ἐνεργειῶν του ἦτο ἀδύνατον — λόγῳ τῆς ἀθιοπρεπείας, τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι διακρίνει τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς — νὰ ἐπιτευχθῆ, ἀπέβλεψεν ὁ κ. Παπανδρέου εἰς ἠθικῶς ἀνεπίτρεπτον συναλλαγήν. Ὅταν, κ. Παπανδρέου, ἐῖσαι Κυβέρνησις μειοψηφίας, Κυβέρνησις καθαρῶς προεκλογική, δὲν ἔχεις τὸ ἠθικὸν δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῆς νὰ κολακεύσης τοὺς δικαστικούς, διπλασιάζων τὰς ἀποδοχάς των. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν ἐπηρεάσθησαν, ἀλλὰ ἀπέβλεψες νὰ τοὺς ἐπηρεάσης. Καὶ ἀπέβλεψες, ἐπίσης, νὰ ἐπηρεάσης τοὺς ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὁποῖοι — ἐξ ὅλων τῶν δημοσίων λειτουργῶν — εἶναι οἱ μᾶλλον ἐγκατεσπαρμένοι εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ τελευταῖο χωριό. Ἀπελογήθη ὁ κ. Παπανδρέου, εἰπὼν ὅτι ἔναντι τῶν δικαστικῶν ἔπραξεν ὅ,τι ἔπραξε, μολονότι ὁ ἀριθμὸς των εἶναι περιωρισμένος, καὶ ἐν γνώσει ὅτι θὰ δυσηρεστοῦντο ὅλοι οἱ ἄλλοι. Φοβοῦμαι, ὅτι δὲν εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλος ἦτο ὁ σκοπός του καὶ ὄχι ἡ συμμόρφωσις πρὸς συνταγματικὴν ἐπιταγήν, ἡ ὁποία, ἄλλως τε, δὲν ἔχει τὸ νόημα, τὸ ὁποῖον ἀπέδωσεν εἰς αὐτήν. Οἱ ἐκπαιδευτικοί, ὅμως, δὲν εἶναι τάχα μία τῶν πολυπληθεστέρων κατηγοριῶν δημοσίων λειτουργῶν; Καὶ δὲν εἶναι ἀκριβῶς οἱ δυνάμενοι νὰ ἐπηρεάσουν καὶ τὴν μικροτέραν κοινότητα τῆς χώρας; Δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ κ. Παπανδρέου νὰ μοῦ ἀρνηθῆ, ὅτι συνέλαβα τὴν σκέψιν του. Θὰ ἔπρεπε, βεβαίως, νὰ βελτιωθοῦν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Ὅταν, ὅμως, προχωρῆς πρὸς ἐκλογὰς — καὶ δὲν εἶσαι κὰν Κυβέρνησις μὲ δημοκρατικὴν βάσιν — δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ πράττης ἐπιδεικτικῶς, εἰς θέματα μισθολογικά, οὔτε τὸ ὀρθόν. Διότι γίνεσαι ἔνοχος ἀποπείρας δωροδοκίας. Ἐὰν ὁ νόμος τιμωρῇ καὶ τὴν παραμικρὰν ἐκ μέρους ὑποψηφίου οἰκονομικὴν χειρονομίαν ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων, πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ κρίνῃ τὸν κ. Παπανδρέου;

Καὶ ἰδοὺ ποῦ ὡδήγησεν ἡ τακτική του, ἡ ὁποία — ἐὰν δὲν εἶχον οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ τὸ ἦθος, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὴν ἔχουν — θὰ διέλυε τὰ θάθρα τῆς πολιτείας καὶ θὰ μετέβαλλε τὴν Δημοκρατίαν εἰς λαϊκὴν ἀγοράν. Ὅταν διεπίστωσεν ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι δυσηρεστήθησαν οἱ ἄλλοι κλάδοι τῶν δημοσίων λειτουργῶν — καὶ ὀρθότατα δυσηρεστήθησαν καὶ ἐξανέστησαν — ἐπεχείρησεν εἰς τὸν προεκλογικόν του λόγον τῆς Θεσσαλονίκης νὰ τοὺς κολακεύση καὶ αὐτούς. Ἐγνώριζα, μίαν ἀκριβῶς ἑβδομάδα πρὸ τοῦ λόγου του τῆς Θεσσαλονίκης, ὅτι θὰ τὸ ἔπραττε. Μάρτυρες οἱ συντάκται τοῦ Τύπου, οἱ ὁποῖοι εἶχον συνοδεύσει ἐμὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τοὺς τὸ εἶπα. Καὶ προσέθεσα, ὅτι, ἂν καὶ ἐγνώριζα ἤδη καὶ τὴν συγκεκριμένην ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἔδιδεν ὁ συμπολίτης μου μίαν ἑβδομάδα ἀργότερον, δὲν καταδέχομαι νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς γνώσεως αὐτῆς καὶ νὰ σπεύσω, προλαμβάνων τὸν κ. Παπανδρέου, νὰ ὑποσχεθῶ ἐγὼ ὅ,τι ἐπρόκειτο ἐκεῖνος νὰ ὑποσχεθῆ. Δὲν θὰ ἦτο ἔντιμον ἐὰν τὸ ἔπραττα. Ἀλλὰ δὲν νομίζω, ὅτι ἔχομεν οἱ πολιτικοὶ ἡγέται καὶ γενικῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῶμεν προεκλογικῶς τὴν ἀπόσπασιν τῆς εὐνοίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν, δηλαδὴ τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, ἀσκοῦντες ἐξουσίαν ἢ εἰδικὴν μεγάλην ἐπιρροήν, ἀπορρέουσαν ἀπὸ τὸ Κράτος, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς ὠφελήσουν πολιτικῶς. Μόνον εἰς ἀνύποπτον χρόνον ἔχομεν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν στοργήν μας ἀπέναντι τῶν λειτουργῶν τοῦ Δημοσίου. Εἴδατε, ἄλλως τε, τί ἔπραξε καὶ ἡ ΕΔΑ. Προσέφερε — θεωρητικῶς, βέβαια, διότι δὲν θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἤ, ἐὰν ἤρχετο, δὲν θὰ ἐτήρει καμμίαν ὑπόσχεσιν, ἀλλὰ θὰ κατήργει τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας καὶ θὰ ἐφίμωνε τὰ χείλη καὶ τὴν ψυχὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὅλων τῶν πολιτῶν — προσέφερε, λέγω, περισσότερα ἀπὸ τὸν κ. Παπανδρέου καὶ δὴ ὡς ἄμεσον αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν κατὰ 20%. Ποῦ θὰ ἐπηγαίναμεν, ἐὰν ἐλάμβανα μέρος καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν τὸν ἐξευτελιστικὸν διὰ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ἐκπλειστηριασμὸν τῆς συνειδήσεώς των καὶ ἐὰν ἐμιμούμην τὸν κ. Παπανδρέου καὶ τὴν ΕΔΑ;

ΣΥΝΑΝΤΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ — ΕΔΑ

Βλέπετε, ὅτι καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο συνηντήθησαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ἡ ΕΔΑ. Πράττουν καὶ οἱ δύο τὸ πᾶν διὰ νὰ χαλάσουν συνειδήσεις, διὰ νὰ διαλύσουν τὰ ἠθικὰ θάθρα αὐτῆς ταύτης τῆς Πολιτείας (καὶ ἠθικὰ θάθρα εἶναι αἱ συνειδήσεις τῶν δημοσίων λειτουργῶν). Καὶ ἀμφότεροι - ὁ κ. Παπανδρέου καὶ ἡ ΕΔΑ - διακηρύσσουν, ὅτι πράττουν ὅλα αὐτὰ χάριν τῆς Δημοκρατίας! Καὶ ἡ μὲν ΕΔΑ ἐνεργεῖ ὀρθῶς. Σκοπός της εἶναι ὁπωσδήποτε νὰ καταργήση τὴν Δημοκρατίαν. Ὁ κ. Παπανδρέου, ὅμως, ἐνεργεῖ - κατεχόμενος ἀπὸ κομματικὸν πάθος - κατὰ τρόπον ἀντίθετον καὶ πρὸς τὰς πεποιθήσεις του. Διότι πιστεύω εἰλικρινῶς, ὅτι πιστεύει καὶ ἐκεῖνος εἰλικρινῶς εἰς τὴν Δημοκρατίαν. Ἀλλά, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, τὴν ὑπονομεύει σχεδὸν δι' ὅλων τῶν ἐνεργειῶν καὶ λόγων του.

Δὲν συναντῶνται, λοιπόν, ὁ κ. Παπανδρέου καὶ ἡ ΕΔΑ, μόνον εἰς τὰς πλατείας Κλαυθμῶνος καὶ Ἀριστοτέλους. Δὲν συναντῶνται μόνον εἰς τὰς εἰκοσιτέσσαρας ἐκλογικὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Ἐδαῖτες θὰ ψηφίσουν τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ κ. Παπανδρέου. Συναντῶνται δυστυχῶς καὶ εἰς ὡρισμένας μεθόδους, ὀδηγούσας εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἠθικῆς τάξεως τῆς Δημοκρατίας. Μία ἀπὸ τὰς προκηρύξεις τῆς ΕΔΑ εἰς νομόν, ὅπου καλοῦνται οἱ ὀπαδοί της νὰ ψηφίσουν τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, λέγει: «Ἡ ἀγωνιστικὴ συμπαράταξις τῶν δυνάμεών μας» (δηλ. τῶν δυνάμεων τῆς ΕΔΑ μὲ τὰς δυνάμεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου) εγίνεται γιὰ νὰ ἀφαιρέσουμε ἕδρας τῆς ΕΡΕ, ὥστε νὰ μὴ μείνουν ἀδιάθετες ἕδρες γιὰ τὴ δεύτερη κατανομή. Ἡ ΕΔΑ ἔχει ἕνα ἱστορικὸ ρόλο, Νὰ πραγματοποιήση τὴν Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγή». Ἰδοὺ ποῦ ὀδηγούμεθα, κ. Παπανδρέου! Εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε ὄχι, καὶ παραδέχομαι, ὅτι εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς σας εἴσθε γνήσιος Ἕλλην καὶ δὲν τὸ θέλετε, ὀδηγούμεθα, μὲ τὴν συνεργασίαν ΕΔΑ καὶ Ἑνώσεως Κέντρου, εἰς τὴν πλήρη νόθευσιν καὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ τῆς Δημοκρατίας. Σεῖς, ὁ ὁποῖος θέλετε νὰ ἐμφανίζεσθε ὡς πρωτεργάτης τῆς Παιδείας, ἀνέχεσθε καὶ μάλιστα προωθεῖτε τὴν βαρεῖαν αὐτὴν νοθείαν, ἰδίᾳ εἰς τὰς συνειδήσεις τῆς νεολαίας. Ἀλλὰ τὸ κακὸν θὰ σταματήση. Θὰ τὸ σταματήσωμεν ἡμεῖς. Καὶ εἰς τὸ τέλος θὰ αἰσθανθῆτε καὶ σεῖς ἀνακούφισιν μὲ τὴν νίκην μας, ἐὰν ὁ λαὸς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ νικήσωμεν. Τὸ πιστεύω εἰλικρινῶς, ὅτι θὰ αἰσθανθῆ ὁ κ. Παπανδρέου ἀνακούφισιν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ βλέπῃ, εἰς ὥρας βαθυτέρου ἐσωτερικοῦ στοχασμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον γνωρίζω, ὅτι ἐπιδίδεται, πόσον ἐπικίνδυνος εἶναι διὰ τὸ Ἔθνος καὶ διὰ τὸν ἴδιον, ὁ κατήφορος, εἰς τὸν ὁποῖον παρεσύρθη. Ἐὰν ἐπεκράτει, θὰ ἦτο δεσμώτης, Ἐὰν ἐπικρατήσωμεν ἡμεῖς θὰ ἀναπνεύση ἐλεύθερος καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Παπανδρέου.

Καλῶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ μᾶς βοηθήση νὰ ἐπικρατήσωμεν διὰ νὰ σώσωμεν, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀντιπάλους μας. Καὶ καλῶ εἰδικώτερον τὸν λαὸν τῆς γενετείρας μου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας νὰ πρωτοστατήση εἰς τὴν λυτρωτικὴν αὐτὴν πρᾶξιν».

ΑΠΟ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ

Ἡ ἐφορία καὶ «ὁ καλὸς Θεός»

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΦΟΡΙΑΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΜΟΝΑΧΟΝ.— Εἰς ὅλον τὸν κόσμον, αἱ ἐφορίαι κατατάσσονται εἰς τοὺς πλέον ἀντιπαθεῖς κανονισμοὺς τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καταβάλλονται, ὡς ἐκ τούτου, ἀπὸ καιροῦ προσπάθειαι, ὅπως ἀντιδράσουν εἰς τὴν ἀπέχθειαν ταύτην μὲ χιοῦμορ καὶ ἰδιαιτέραν εὐγένειαν.

Σημεῖον βελτιώσεως τοῦ κλίματος τῶν ἐφοριῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας εἶναι τὰ πολλὰ παρεπώνυμα, τὰ ὁποῖα ἀποδίδει ὁ λαὸς εἰς τοὺς ἐφοριακοὺς ὑπαλλήλους: «Συνδαιτυμόνες», «ἁρπακτικά», «ὁ τρίτος ἄνθρωπος», εἶναι μερικὰ ἐξ αὐτῶν. Εἰς τὸ Μόναχον, τὴν πρωτεύουσαν τῆς νοτίου Γερμανίας, λέγει ὁ πολίτης, ὅταν ἔχῃ καταβάλει προσφάτως τοὺς φόρους του εἰς τὴν ἐφορίαν: «Ἤμουν στὸν καλὸ Θεό». Τὸν κολακευτικὸν τοῦτον χαρακτηρισμὸν τὸν ὀφείλει ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορίας τοῦ Μονάχου εἰς μίαν δόσιν περιπαίγματος, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς μίαν καλὴν πρᾶξιν.

Αἰτία τῆς ὅλης ἱστορίας ἦτο μία ἡλικιωμένη γυναικούλα, ἡ ὁποία ζοῦσε εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ δάσους τῆς Βαυβαρίας, μακρὰ ἐκ τῆς μεγάλης πολιτείας. Ὅταν ἦλθε ὁ χειμῶνας καὶ τὸ κρύο ἐδυνάμωσε, ἡ ἡλικιωμένη γυναικούλα ἐχρειάζετο ὁπωσδήποτε ἕνα παλτό. Δὲν ἦτο δυνατόν, ἐν τούτοις, νὰ πάρῃ τόσα πολλὰ χρήματα ἐκ τῆς πενιχρᾶς συντάξεως, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν. Ἀπετάθη, λοιπόν, εἰς τὸν ἱερέα. Οὗτος, ὅμως, δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ τὴν βοηθήσῃ. Τῆς συνέστησεν ὅπως ἀποταθῆ προσωπικῶς εἰς τὸν καλὸν Θεόν. Ἡ ἀγαθὴ γυναικούλα ἐξετέλεσεν αὐτολεξεὶ τὴν συμβουλὴν τοῦ ἱερέως. Ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι καὶ ἔγραψε «ἕνα γράμμα», εἰς τὸ ὁποῖον ἐξέθεσε τὰς συνθήκας της καὶ παρεκάλει ὅπως τῆς δοθῆ ἐν ἐπίδομα ἐξ 100 μάρκων. Ἔβαλε τὴν ἐπιστολὴν εἰς ἕνα φάκελλον καὶ τὴν ἀπηύθυνε «πρὸς τὸν καλὸν Θεόν, Μόναχον», διότι ὑπέθεσεν, ὅτι εἰς τὴν μεγάλην πρωτεύουσαν μὲ τὰς πολλὰς ἐκκλησίας, θὰ γνωρίζουν ποῦ πρέπει νὰ διευθύνουν περαιτέρω τὴν ἐπιστολήν.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Μονάχου, οἱ ὁποῖοι εἶδον τὴν ἐπιστολήν, ἐνόμιζον, φυσικά, ὅτι εἶς πολίτης, ἀστειευόμενος, ὠνόμασε «καλὸν Θεὸν» τὴν ἐφορίαν, κατηύθυνον δὲ ἐκεῖ τὴν ἐπιστολήν. Ἡ ἐπιστολὴ ἐδόθη, λοιπόν, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προέδρου τῆς ἐφορίας. Ὁ πρόεδρος τὴν ἄνοιξε καί, συγκινηθεὶς ἐκ τοῦ περιεχομένου, διωργάνωσεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐφορίαν ἕνα ἔρανον διὰ τὴν ἡλικιωμένην γυναικούλα. Συνεκεντρώθησαν πραγματικῶς 50 μάρκα καὶ ὁ ἴδιος συνεισέφερεν ἀκόμη 30. Κατόπιν ἀπέστειλε ταχυδρομικῶς τὰ 80 μάρκα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς αἰτούσης, πιστεύων ὅτι θὰ καταστήση εὐτυχῆ ἕνα ἄνθρωπον.

Μετὰ παρέλευσιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν, ἔλαβεν ἔκπληκτος ὁ πρόεδρος, ἐκ τῆς ἰδίας διευθύνσεως, μίαν δευτέραν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐχαριστοῦσε ἡ καλὴ γυναικούλα διὰ τὰ 100 μάρκα. Πρὸς μεγάλην του ἔκπληξιν, ἀνέγνωσε τὰ ἑξῆς εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς: «...ἐὰν ὅμως μοῦ στείλῃς πάλιν χρήματα, καλὲ Θεέ, σὲ παρακαλῶ ὄχι μέσῳ τῆς ἐφορίας. Μοῦ κράτησαν οἱ κατεργάρηδες 20 μάρκα»!

ΑΛΦΡΕΝΤ ΣΟΥΤΟΡΙΟΥΣ

ΕΜΕΙΩΘΗΣΑΝ ΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

13,7% ΘΑΝΑΤΟΙ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟΝ

Κατὰ τὸ, ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι Σεπτεμβρίου 1963, ἐνεάμηνον διάστημα, συνέβησαν εἰς τὴν χώραν μας, ὡς ἀναφέρει τὸ σχετικὸν δελτίον τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος 50.273 θάνατοι. Ὡς κυριώτεραι αἰτίαι τῶν θανάτων ἀναφέρονται: Γῆρας καὶ ἄγνωστοι αἰτίαι 17,7%. κακοήθη νεοπλάσματα 13,7%, ἀγγειακαὶ βλάβαι κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος 11,7%, ἀρτηριοσκλήρυνσις καὶ ἄλλαι ἐκφυλιστικαὶ νόσοι καρδίας 10,4%, ἄλλαι νόσοι καρδίας 4,0%, πνευμονία 3,9% κλπ. Οὐδεὶς θάνατος ἐσημειώθη ἐκ χολέρας, ὀστρακιᾶς, πανώλους, εὐφλογίας καὶ ἐξανθηματικοῦ τύφου, ἐσημειώθη δὲ εἷς θάνατος ἐξ ἑλονοσίας Ἕλληνος ναυτικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ νόσος διεπιστώθη εἰς Ἰνδίαν ὑπὸ Ἰνδῶν ἰατρῶν καὶ ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ Ἑλλήνων, ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ πλοίου του εἰς Πειραιᾶ.

Μείωσιν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ 1962, παρουσιάζουν οἱ θάνατοι ἐκ φυματιώσεως ἐν γένει, κατὰ 13,8% ἐκ δυσεντερίας κατὰ 11%, ἐκ διφθερίτιδος κατὰ 61,8% ἐκ κοκκύτου κατὰ 40%, ἐκ λοιμώξεων ἐκ μηνιγγιτιδοκόκκου, κατὰ 66%, ἐξ ἰλαρᾶς κατὰ 52%, ἐξ ὀξέων ρευματισμῶν κατὰ 33%, γρίππη κατὰ 37% κλπ.

Η ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΑΔΕΙΩΝ ΝΕΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1963, ὅπως ἀναφέρουν τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, ἐχορηγήθησαν, εἰς ὅλην τὴν χώραν, 122 ἄδειαι λειτουργίας νέων ἐργοστασίων καὶ 58 ἄδειαι ἐπεκτάσεως ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων. Ἀπὸ τὰς ἀδείας λειτουργίας νέων ἐργοστασίων, αἱ 32 ἐχορηγήθησαν δι' ἐργοστάσια τροφίμων — ἐκτὸς ποτῶν — αἱ 23 δι' ἐργοστάσια ξύλου καὶ φελλοῦ, αἱ 18 διὰ χημικὰ ἐργοστάσια, αἱ 12 δι' ὑφαντουργικά, 10 δι' ἐργοστάσια κατασκευῆς μεταλλουργικῶν προϊόντων — ἐκτὸς μηχανῶν καὶ μεταφορικῶν μέσων, 7 δι' ἐργοστάσια κατασκευῆς μηχανῶν, 6 δι' ἐργοστάσια ἐπιπλοποιΐας καὶ αἱ λοιπαὶ 14 δι' ἐργοστάσια μὴ μεταλλικῶν ὀρυκτῶν, ἐκτυπώσεων, ἐνδυμασίας, καπνοῦ κλπ.

Ἀπὸ τὰς ἀδείας νέων ἐργοστασίων τὸ 43,4 ἐχορηγήθη διὰ τὴν περιοχὴν πρωτευούσης τὸ 15,5% διὰ τὸ διαμέρισμα Μακεδονίας, 10% διὰ τὴν Πελοπόννησον, 9,8% διὰ τὴν Θεσσαλίαν, 9,8% ἐπίσης διὰ τὴν λοιπὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ Εὔβοιαν καὶ τὸ 4% διὰ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου κλπ.

ΘΑ ΠΑΓΙΩΘΗ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΙΡΗΝΗ;

ΑΔΙΑΝΟΗΤΟΣ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΜΑΣ

Διεξήχθησαν 14.513 πολύνεκροι πόλεμοι εἰς διάστημα 5.500 ἐτῶν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, (Ἰδιαίτερα ὑπηρεσία). «Ἡ εἰρήνη εἶναι τὸ πρῶτο αἴτημα τῆς ἀτομικῆς καὶ διαστημικῆς ἐποχῆς μας». Εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτὸ καταλήγει τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἱστορίας τῆς Σοβιετικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, κατόπιν μακρᾶς ἀναλύσεως τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ σήμερον ὁ κόσμος καὶ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀρχηγῶν ὅλων τῶν κρατῶν τῆς Γῆς εἰς τὸ πρωτοχρονιάτικο μήνυμα ποὺ ἀπηύθυνε πρὸς αὐτοὺς ὁ κ. Κροῦστσεφ.

Τὸ μήνυμα τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ, ἐδήλωσεν ὁ διευθυντὴς τοῦ ὡς ἄνω Ἰνστιτούτου κ. Χδοστώφ, θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν εἰρήνην καὶ θὰ βοηθήση σημαντικῶς τὴν Ἰδεολογικὴν κληρονομίαν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸν τομέα τῶν διεθνῶν προβλημάτων.

Ὁ αὐτὸς ἐπιστήμων, ἀφοῦ ἀνέφερεν ὅτι αἱ ἑδαφικαὶ διαφοραὶ ἀπετέλεσαν συχνὰ ἀφορμὴν τῶν πολέμων, ὑπεγράμμισεν ὅτι περὶ τούτου μαρτυρεῖ εὐγλώττως ἡ ἱστορία τῶν πολέμων καὶ τῆς διπλωματίας ἐπὶ ἑκατονταετίας ἢ καὶ χιλιετηρίδας. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τοὺς 14.513 πολέμους ποὺ κατέγραψαν οἱ ἱστορικοὶ εἰς τὸ διάστημα 5.500 ἐτῶν, ἐφονεύθησαν 3.640.000.000 ἄτομα. Δηλαδὴ τὰ θύματά των ξεπερνοῦν τὸν σημερινὸν πληθυσμὸν τῆς Γῆς.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι προφανῶς ἀκριβής, παρετήρησεν ὁ καθηγητής, ἀλλ' ἐν τούτοις δίδει μίαν ἰδέαν διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ποὺ ἐχάθησαν εἰς τοὺς πολέμους. Μέγα μέρος ἀπὸ τὰ θύματα αὐτὰ ἐχάθησαν ἐξ αἰτίας ἑδαφικῶν διαφορῶν καὶ καταλήψεως ἐδαφῶν.

Ὡς παράδειγμα ἑδαφικῶν διαφορῶν ποὺ προεκάλεσαν ἐπανειλημμένως αἱματηροὺς πολέμους ἀναφέρονται ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωρραίνη, περιοχαὶ πλούσιαι καὶ σημαντικαί. Τί ὅμως ἠμπορεῖ νὰ λεχθῆ διὰ συνοριακὰς διαφορὰς εἰς ὀρεινὰς ἐρημικ